स्पाताम् Nia. 1, 12. श्रप्रादेशिके विकारे 13. — 2) local, beschrünkt Bhâsha. 98. ंपान Vjutp. 38. प्रादेशिकेश्वर (Gegens. सार्वभाम) ein Gebieter über einen bestimmten Ort, ein kleiner Grundbesitzer Riga-Tar. 4, 126. m. ein kleiner Grundbesitzer, Herr oder Haupt eines Bezirkes: त्राङ्गणा, वेश्य, प्रादेशिक, राजन् Kauc. 94. 120. 126. Weben, Omina 353. fg.

प्रादेशिन् (von प्रादेश) 1) adj. eine Spanne gross Ghujasañgr. 1,58. — 2) f. ंनी Zeigefinger Schol. zu Kātj. Çr. 261, 21; wohl nur fehlerhaft für प्रदेशिनी.

प्रारोप (von 3. प्रदेशव) adj. abendlich P. 4,3,14. म्म (= प्रदेशवे ट्याक्र्-ति) Schol. zu 51. शिष्य (= प्रदेशयसक्चिर्तिमध्ययनं साहमस्य) Schol. zu 52. — Vgl. प्रारोधिक.

प्रौदेशियक (wie eben adj. dass. P. 4, 3, 14. मृग Schol. zu 51. शिष्य Schol. zu 52. दीयक Spr. 1578.

प्राद्देश्चित m. patron. von प्रदेश्चित gaņa तीत्व्वत्यादि zu P. 2,4,61. प्रायुक्ति m. patron. von प्रयुक्त gaņa वाङ्गादि zu P. 4,1,96. MBH. 1,

प्राचीति m. patron. von प्रचीत Verz. d. Oxf. H. 18, b, 17.

प्राधितक (von प्रधत) n. Mittel zum Kampf, Waffe Buig. P. 3, 8, 31. 7, 10, 64. An der letzten Stelle lesen alle 3 Ausgaben, die uns zu Gebote stehen, fälschlich प्राधातिक; der Scholiast der einen Ausg.: प्रधनं संग्रामः तत्साधनम्; der Scholiast der anderen Ausg.: प्रधानं संग्रामस्त-त्साधनम्.

সাঘা f. N. pr. einer Tochter Daksha's und Mutter verschiedener A psaras und Gandharva MBs. 1,2554. 2557. Hanv. 11554. 12447. 12470. — Vgl. সুঘা und সাইয

সাধানিক (von স্নান) adj. 1) der vorzüglichste, vornehmste Buße. P. 6,6,29. — 2) ans der Urmaterie —, aus der Natur hervorgegangen MBB. 12,11558. VP. bei Muß, ST. IV, 3, N. 1. Buße. P. 3,26,11. — 3) Buße. P. 7,10,64 fehlerhaft für সাধানিক.

प्राधान्य (wie eben) n. das Vorwiegen, Vorherrschen, Suprematie, das Hauptsache-Sein AK. 3,4,\$,27. \$6,94. \$28,145. Kåtj. Çr. 5,11,19. 7,1,2. 10,2,24. 13,4,15. 16,6,7. Suçr. 1.14,18. 148,7. Kap. 2,47. Çañk. zu Bril. Âr. Up. S. 283. Kathås. 33,158. Vid. 61. Sår. D. 70,8. Schol. zu P. 6,2,69. 7,1,21. 55. प्राधान्येन mit Rücksicht auf die Hauptsache, — auf das Wichtigste, auf die Obenanstehenden, der Hauptsache nach; vor Allem: नेघाएकामिट् देवतानाम प्राधान्येन्ट्रम् Nir. 1,20. 2,13. MBH. 1,1548. बद्धावामध्यानि पन्नमानां त्याधन। न कीर्तायव्ये सर्वधा प्राधान्येन तु मे प्राणु ॥ 1549. 8,121 (fälschlich प्रधान्येन gedr.). 598. Çañk zu Bril. Âr. Up. S. 284. प्राधान्यतम् dass. Brig. 10,19. MBH. 13,868. 14,1779. Hariv. 9178. Bris. P. 2,6,45. Am Anfange eines comp. ohne Flexionszeichen: प्राधान्यतंयक् Suçr. 1,160,18. प्राधान्यस्तुतीनां देवतानाम् die vor allen Andern gepriesen werden Nir. 1,20. 7,1. 13. श्रयमेव मिस्त्रिप्रधान्यो (v. 1. प्रधाना) मक्तन्युष: so v. a. zumahl bei einem Minister Pankat. ed. ord. 59,16.

प्राधिय 1) adj. von der Prådhå herstammend: देवगन्धर्वा: MBn. 1, 2556. गन्धर्वाप्तरसा गणा: 8,4424. प्रापिया: ÇKDn. nach dem Agni-P. — 2) m. pl. N. pr. eines Volkes: कार्यप्रधियवर्वरा: Mânk. P. 38,31.

সাহ্যথন (von 3. ই mit সাহি) n. das Hersagen, Lesen, Studiren

ÇÂÑEH. GRHJ. 2, 10. 4,6. 8. Citat bei Kull. zu M. 9,206.

प्राध्येषण (von 3. इष् mit प्राधि) n. Antrieb (zum Studium) Çâñen. Gres. 6,2.

प्राधं adj. = प्रगता ওঘানम্ auf der Reise befindlich: যে P. 5,4,85. Sch. Vop. 6,83. प्राधम् Р. 6,4,169, Sch. = प्रस् Н. ав. 2,532. Нагаз. 5,53. = प्रणत Мвр. v. 19. = हापय Н. ап. = म्रतिहाबर्मन् Мвр. = बन्ध, बन्धन Н. ап. Мвр. Нацал. प्राधम् adv. = म्रान्कुल्यार्थक АК. 3,5,4. H. c. 198. = नर्मन् und म्रन्कूल (नर्मान्कूलयोः) H. an. 7,40. Med. avj. 60 (st. नर्मन् hat ÇKDa. in Med. नम्र gelesen). Nach Çâkațăjana 1. 1.38 (s. Bühler in Orient und Occident II, 700) und P. 1,4,78 ist II-धम् in der Bed. von बन्ध vor 1. कर्र Gati. प्राधंकत्य = बन्धनेनान-कुल्यं कुला P., Sch. Vop. 15, 5. In dieser Verbindung kommt das Wort МВн. 3, 11830 vor: तत: शिक्तं गरां खड़े धन्य भरतर्षम: । प्राधं कला नमञ्जे क्वेराप विकादरः॥ wohl weglegend. Ausserdem haben wir das Wort nur noch Rage. 13,43 angetroffen: सभाजने मे भ्जमूर्धबाङ्घः मञ्चेतरं प्राधमितः प्रयृङ्के. Stenzler übersetzt: ille, brachia erecta tenens, salutationem meam benevole accipiens, huc convertit brachium dextrum; der Schol. in der Calc. Ausg. erklärt: ऊर्ध देश दतिए। इस्ते प्रकृतानुकुलबन्धं प्रेर्यति; hier könnte die Bedeutung geneigt (vgl. স্থা angenommen werden.

प्राधैंसन m. patron. von प्रधंसन ÇAT. BR. 14,5,5,22. 7,3,28. प्राधन (von 1. प्र + श्रधन) m. Flusslauf, Strombett: सिन्धा: RV.4,58,7. प्राधर adj. f. ई als Beiw. von शाखा Ast Verz. d. Oxf. H. 156, a, 14. — Aller Wahrscheinlichkeit nach fehlerhaft.

प्रानाडी MBH. 14,989 wohl fehlerhaft für प्रणाडी = प्रणाली.

प्राप्त (1. प्र + ঘ্রম) 1) m. n. Rand, Saum, Ende, Spitze: eines Blattes Kauç. 2.8.21. दर्भ॰ 53.67.90. Spr. 2920. ेनिवासिन MBH 3, 1989. HARIV. 10009. 14579. Kumaras. 3, 43. Rt. 1, 25. Kathas. 29, 150. 152. Cak. 83. 132. 142. ad 78. जल ° АК. 3, 4, 6, 31. VARAH. Врн. S. 54, 1. Panéat. 197, 21. 44, 19. H. 1011. वेह पंशिलप्रातचर Mârs. P. 58, 24. म्रतेवासिन् = प्राप्तम H. an. 4, '58. Mgo. n. 230. पट्न ° Spr. 1720. ट्राउ ° 1921. °वस-नप्राता adj. 630. VARAH. BRH. S. 72,3. म्राप्तप्राती so v. a. Mundwinkel H. 381. रथस्य das hintere Ende des Wagens VIER. 4. पाञन odie Grenze —, das Ende der Jugend Pankar. 226, 11. Sunjas. 8, 4. विषयत्रासाः प्रात्तविश्मा: am Ende, schliesslich Spr. 3035. Pankat. III, 260 (wo wohl प्राप्त st. प्राप्ति zu lesen ist). तस्य सप्तधा प्राप्तभमी प्रज्ञा Jogas. 2, 27. of that [enlightened soul] the perfect knowledge, up to the ground of the limit, is of seven kinds Ball. सकलमालम्बनमगाधिभामिपर्यत्तम Schol. Vgl. कर्षा ं. — 2) m. N. pr. eines Mannes gaņa म्रश्चादि zu P. 4,1,110. प्रात्ततम् (von प्रात्त) adv. dem Rande —, der Grenze entlang AK. 2,2,3. प्रात्तहर्भ (प्रा॰ + हुर्ग) n. Forstadt Çabdarthar. bei Wilson.

प्रात्तपुष्पा (प्रा॰ + पुष्पः f. eine best. Pflan:e (am Rande - , an der Aussenseite Blumen habend) P. 4,1,64, Vårtt. 1. Vop. 4,15.

प्रात्तर् (1. प्र + स्र[°]) u. 1) eine lange, öde Strasse AK. 2, 1, 18. H. 985. an. 3, 575. Med. r. 185. Halàj. 2, 106. श्रूरायि प्रात्तरे वापि Màek. P. 92, 24. श्रस्तपुड्यिपीवर्त्मान प्रात्तरे मक्विप्यप्लवृतः Hit. 85, 3. 121, 2. शोषयत्यिचिरेणीव प्रात्तरस्थमलं पयः Deshtantag. 51 bei Haeb. 221. — 27 Wald. — 3) Baumhöhle H. an. Med.